

kust heäl tulli, ja näggin veilest poissi, kellel käed olli risti pandud ja kelle silmist paistis kindel lotus ja rahhu. Se laps seisib köige süddame ja mellega taevasse Issa ees! Mo seltsimees vatas lahkeste lapse pole, agga minna tulletaži mele Taweti sõnna, mis ta ütleb: Noorte ja immewate laste suust olled sa ommale kütust valmistanud! Pärrast sedda piddin ma tölneri palive peale mötlemia. Üks mees, waeed hilbud selgas, pealt näbba kui kerja ja sant, seisib ukse liggidal. Tuimudega wahnta faua aega ümberringi ja iggaüks võis ärratuda, et temma mötted ei olnud kirrikus. Kui nüüd Matteusse ewangeliummi 24-jas peatus loeti, siis temma ommeti mõnne salmi jures töötis pead ja hukkas surema holega kuulma, kuni ta viimaks omma süddames ligutatud, käed kellu panni ja hüdis: „Oh armas Jummal, mis saab viimisel päval minnu fätte tulema? Olle sinna müsle waeese pattusele armulinne!“ Ta öhkas sedda süddame pöhjast, sellepärrast minna sedda kuulsin ni selgeste, ja rõmustasini omma seltsimehhega, tundes et se palive olli Jummalale armas! Andku siis Jummal, et se palive waezel wannal mõhhel viimiseks palveks ei jäaks, waid et ta eddas lähhäks hea te peal! — Ma kuulsin veel siit ja sealt palive ja nuttu heält, agga mitte tihti waid ikka arivaaste ja nagu tibbamissi; kui ma praegu hukkasini mõnne

hinge töölist Jummalatenistust täbhese pannemaa, nii näggin pea jälle sedda, et need sammad hinged ürikesse aja pärrast jäiwad wait, fest et Jummalast emale läksid! —

Mo seltsimees ütles nüüd minnule: „Sa kohkud, sedda kõik nähyes, agga ma tahhan sulle veel hirmisamat näidata. Tännini so körwad ei kuulnud muud, kui sedda, mis töölistest süddamest tulli — ja kül olli sedda piisut! Nüüd tahhan so kuulmissee jälle ümbermata nönda, et süddame palived jäiwad kuulmata agga et kõik selle kogudusse muud mötted peawad sinnul kuulda vaks minnema, nagu rägiks iggaüks omma mötted välja. Siis võid tunda Jummala pitka meet nende vastu, kes temma liggi tullevad melfadega, agga kelle südda on temmast laugel ärra!“ Kui ta sedda sai võlnud, — oh sedda färre ja kohhinat, mis siis minni kuuldes kirrikut täitis. Ma ehmatasin selle hirvja Jummala koja teutamisse pärrast ja mötlesin Õnnisteggija peale, kuid ta Jerusalemma templi puuhastas ja ütles: minnu kõdda on palive kõda, agga teie ollete sedda rõõvli auguks teinud! Kogudus olli minno ees nüüd nagu rahwa hulk ladal. Hirmus färre iggal pool, ja se ei olnud muud, kui rahwa tühjad ja furjad mötlemised; mis muudu teiste inimeste ees sallaja petakse süddames, agga minnule kuulda anti. Töölist silma ja wagga kõmbe ja istus rahwas kir-